

# מכתב הסכמה על הצדיק רבי יוחנן באנון זי"ע והדיסק הנפלא

חלק ד

אור הזוהר 725 \* אייר תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש



"הנה מלך יבוא לך  
צדיק ונושע הוא  
עני ורובב על ח

רבי שלום יהודה גרוס  
האדמו"ר מהאלמין  
נשיא מפעל הזוהר העולמי



אך לא בהם נבלה זמננו ח"ו. הלא זה רע בעוונותינו הרבים, שרב חכמי ישראל כבר רחקו מעל האמת ומן האור הנעים, כבוד ה' אלקינו, ללכת אחרי לפוליהם של הבל. זה' בוחן לבות הוא יודע אם לעקל אם לעקלקלות הוא, כי אינם נוטים אלא אחרי הבעצ והכבוד: ומה שיביא להם מאלה ככל אות נפשם, אותו יבחרו להם. צר לי על האדם הגדול הדרת כבוד תורתו, אשר לא יעשה עקר עסקו כמה שהיה ראוי לאיש אשר כמוהו, ולפי אכלו יתעדן במעדני מלך, מלכו של עולם. אני אין בכחי אלא מה שבכחי, אברך את ה' אשר יעצני ללכת בדרך האמת, והוא יתן בלב בניו את הטוב להם תמיד..." (אגרות רמח"ל אגרת פ"ח).

וידוע מה שכתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע, שרק בזכות לימוד תורת הרשב"י ניצלו בזמנו מאסונות ומגזירת הגיוס, אם כן בזה נמצא מרגוע גם לגזרת הגיוס האיזומה המרחפת על בני הישיבות, שבכל ישיבה וישיבה, יקבעו סדר לימוד קבוע בספר הזוהר הקדוש לכל הפחות שעה ביום, מרישא ועד גמירא, ויראו לנכון לסיימו. או אז ניצלו מכל הגזירות, ומכל מרעין בישין! ומובטח שתתבטל הגזירה ויוכלו לעסוק בתורה הקדושה. - ואלו כבר קימנו עצת הרמח"ל זיע"א ללמוד בחבורה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כבר הונח לנו, ונצלנו מיד כל הקמים עלינו, וזכינו לרוח טהרה, (דניאל פרק ז' יג) "וארו עם ענני שמיא" וגבר ישראל!

וכל ישראל אחים חברים יכנסו לחיבור הקדוש הזה "ורשות ניתנה לאלו הנשמות שגורשו ממקומם לידבק בזה החיבור" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) לשאוב ממעינות המוסר והחיוזק שבזהר הקדוש ולחסות בצל כנפי השכינה הקדושה. - ואם עד כה לא היה כל אחד מסוגל לכך, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של דברי הזוהר הקדוש עם לשון הקודש, מלה במילה - הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, [החפץ חיים] ולהחיש הגאולה ברחמים.

בא וראה מה דאמרו בזהר פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ט ע"א וע"ב): שְׁהִשְׁכִּינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם הַיְהוּדִי הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן

מכתב נורא מהרמח"ל הקדוש זי"ע - צריך לקבע עיקר לימודו בזוהר הקדוש

קבלתי אגרת הוד כבוד תורתו... ראיתי אשר שמח כבוד תורתו כי עשיתי פרי בנגלות, וגם אני שמח תודה לא-ל, באשר יחנני ה' בכל חלקי תורתו הקדושה, כי כלה תמימה ומשיבת נפש. אך מנחש אני בגביע שלו, כונת הוד כבוד תורתו אשר לזה היה מתאוה, ולולי הייתי מניח הנסתרות ועושה עסקי בנגלות כבר היה לו לשמחה, ואני צר לי מאד היותי רחוק מאת הדרת כבוד תורתו, כי לולי הייתי קרוב אליו לא הייתי מניח מלהשתדל, כי איש כמוהו, שר וגדול בישראל, יעזוב את הטוב הפנימי, אור הבהיר, סלת הנקיה, להשביע נפשו הרמה רק בעשב השדה שהוא פשט התורה ובתמרור חיי, הקל וחומר וגזרה שוה, אשר עליו אמרו: "וימרו את חייהם בעבודה קשה" (זהר א' כו). הלא מקרא צווח ואומר: "כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין (תקו"ז ל), והשכינה הקדושה המומנת לבניה שניהלו אותה מן הגלות, ואין מנהל לה מכל בנים ילדה. הייטב בעיני ה' וסוף דבר: מה נמצא נחת רוח ליוצרנו ברוך הוא בכל הפלפולים הגדולים והפסקים הרבים? ואין אחד מתחזק לעמוד בסוד ה' ולגלות אור כבודו אל השכינה שנאמר בה: "וראיתיה לזכר ברית עולם": ברזין דאורייתא. לא בסתר מדבר הקדוש רשב"י (זהר ב' דף רמז: וזהר חדש על שה"ש דף ע: מהדורת מוסד הרב קוק) על פסוק: "אם לא תדעי לך היפה בנשים" שמי שאינו יודע רזין דאורייתא אפילו אית ביה עובדין טבין וסגיאיין, מפקין ליה מכל תרעין דההוא עלמא. ההסתר הסתיר הרב הקדוש האר"י זלה"ה דבריו (שער המצוות, ואתחנן) באמרו, שמי שהוא חריף יעין שעה אחת או שתים לכל היותר בהלכה, ומי שאינו חריף לא יעין בה כל עקר, אלא עקר העסק יהיה במדרשים ובאגדות ובקבלה, פנימיות התורה. אם כן למה נעזב את העקר ונאחזו את הטפל? זה הכלל: אין אדם מוצא לעתיד לבוא, אלא האור מה שהמשיך בידיעתו בעולם הזה, ומי שידע הפנימיות יהנה באור פנימי, ומי שלא השיגו לא יהנה ממונו על שום פנים. וכי יאמרו: הלא הדינים צריכים לישראל הנעזב אותם? לא, לא נעזב אותם, אבל נקבע להם זמנים לפי שאי אפשר בלאו הכי,



יערה עלינו רוח קודשא", נמצא שמצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד בווהר הקדוש דווקא שתורתו של הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו. ויקום בנו נבואת הנביא מלאכי: "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מקבשים ומלאך הברית אשר אתם הפצים הנה בא אמר ה' צבקות" (מלאכי פרק ג' א'), ידאו עינינו וישמח לבנו, על גאולתינו ועל פדות נפשנו בגאלת עולמים בב"א.

ידעתי גם ידעתי שכנגד כוחו העצום של לימוד הזוהר הקדוש שעל ידי זה זוכים עם ישראל להיכנס בשער הנון של הקדושה והולכים לקראת הגאולה השלימה, הסמוך מ"ם יעמוד על רגליו האחוריות רח"ל וישלח את דתן ואבירם ותלמידיהם וממשיכי דרכם כמו שאמרו למושה רבינו (שמות ב, יד), "ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלמרגני אתה אמור כאשר הדרת את המצריר ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר", ותלמידי קרח ועדתו שאמרו עליהם הכתוב (במדבר טז, יב-יג): "וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: הקעט פי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר". ולא ינוחו ולא ישקטו (ישעיה נג, כ-כא): "והרשעים פים נגרש פי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט, ויבואו בכל מיני טצדקי באיצטלא דרבנן כך קיבלנו מרבתינו וכך חשבנו וכך נראה לי כמו שכתב האברבנאל (הושע ד, יז): "והרד"ק פי בשם אביו, עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו שהם היו כמו העוור שיורהו מקלו הדרך אשר ילך בה ושהיה זה משל לנביאי השקר שהיו מתנהגים על פיהם עם היות שרוח אין בקרבם ולא דעת ולא תבונה כ"א כעץ יבש, ויותר נכון לפרש ע"פ דרכו עצו מגזרת עצה כמ"ש הרב המורה איש היה בארץ עוץ (איוב א, א) כאילו אמר עמי ביעצו ישאל יגיד בגנותם שלא היו שומרי התורה ושואלים מפי הסנהדרין כי אם מהיועץ בליעל אשר להם, וגם לא היו שואלים מהמחמיר מהם כי אם מהמקל והוא אומרו ומקלו יגיד לו כלומר והמקל אשר לו יגיד לו, וכן אמרו בפ' מקום שנהגו (פסחים נב, ב) קרי עליה רב יוסף עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כל המקל לו יגיד לו, אבל כל זה דרך צחות הוא, כי ענין מקלו יגיד לו הוא דרך קסם ולשון ספרי קוסם קסמים איזהו קוסם זהו האוחז במקלו, ואומר אם אלך אם לא אלך, וכ"כ הרב המיימוני בספר מנחת המוצות אשר לו בלאו מ"ה בביאור מיני הקסם וז"ל: יש מהם מי שמכה במקל על הארץ הכאות תכופות וצועק צעקות זרות ויפנה מחשבתו ויביט ארצה זמן ארוך עד שיקרו לו דמיון עניני ההכפאה ואז יגיד מה שיהיה וכבר ראיתי זה פעם אחת במערב ע"כ: וכ"כ בספר המדע (בפ"א מהל' ע"ז וחקי הגוים), וז"ל: ויש מי שיאחז מקלו בידו ונשען עליו ומכה בו עד שתפנה מחשבתו ומדבר הוא שהנביא אומר עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו ע"כ. עכ"ל האברבנאל ז"ע.

הקודש ... ומה משום שהיו נצטוו ובל אהד ומדברים בלשון הקדש פתוב לא יצטר מהם כל אשר יצמו לעשות, ודין שלמעלה לא יכל לשלט בהם - אנו או החברים שמתעסקים בתורה, ואנו בלב אהד וצוון אהד, על אחת פמה וכמה... אמר רבי חיאי, נשמע שהכל בדבור הפה תלוי... אגל לעתיד לבא מה פתוב? (צפניה א) כי אז אהפך אל עמים שפה ברויה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אהד, וכתוב (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא והיה ה' אהד ושמו אהד.

הקודש, וזה לשונו: קדושה די בסופא, איהי תרגום, פמה דאוקימנא. ודא אפילו יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי לתרגום. אגל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישון אהרא. [לשון הקודש]: הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפילו יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אגל דברי לשון הקדש של הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"ג)], ולכל קדשה שהשכינה באה, אין זה אלא בעשרה, שכתוב (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. בני ישראל הם לשון הקדש ודאי [שבני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי (רמ"ק ורא"ג)], ולא שאר עמין שיש להם לשון אהרת.

בספר הקדוש פלא יועץ כתב: לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושווגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרובה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז', זוהר) - ובערך זוהר, כתב: לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושווגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב ודגלו עלי אהבה פירשו רבותינו ז"ל ודלוגו עלי אהבה הא למה הדבר דומה לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר ציין של תיבות בלעגי שפה ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חיבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת או אין לו מי שילמדנו ולומד כשיודע בודאי עושה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו הנה כי כן אין מקום פטור למי שאינו יודע ללמוד אין טענה זו פוטרנו ליום הדין כי יכול ללמוד כמו שידוע. ובערך חידוש כתב: מעלת חידושי תורה שהוא חשוב מאוד בשמים ממעל עד שאמרו בזוהר הקדוש שבונה שמים חדשים ועליו הכתוב אומר "לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה" אל תקרי עמי אלא עימי שנעשה שותף להקדוש ברוך הוא וכו' והוא תקון גדול לכל עון ולכל חטאת ובפרט לעון פגם הברית וכו' וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאילו חידש חידושים. ואחד המרובה ואחד המומעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים עכ"ל.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (והנעל דלת התינועים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה", וכדברי הרעיא מהימנא בזוהר פרשת פנחס (ר"ט ע"א) "כל שכן בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתייה, אל תתנו דמי לקודשא בריך הוא באורייתא עד

ב ראה זוהר פרשת נח (דף ע"ב) ... ומה בגין דהוו בן עניתא ובלבא חד וממללי בלשון הקדש פתיב לא יצטר מהם כל אשר יצמו לעשות, ודינא דלעילא לא יכיל לשלטא בהו. אנו או חבתייא דמתעסקין באורייתא, ואנו בלבא חד ורעניתא חד, על אחת פמה וכמה... אמר רבי חיאי אשתמע דכלא במלה דפומא תלייא ... אגל בזמנא דאיתיה מה פתיב, (צפניה א) כי אז אהפך אל עמים שפה ברויה לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אהד וכתוב, (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא והיה ה' אהד ושמו אהד. בלשון